

και κορώνη τοῦ αὐτοῦ εἰσι γένους Schol. Arat. 949; *κρή-νη* (*κάρα*) caput fontis; *λάχ-νη* lá-na (cf. *λῆ-ν-ος*) G. C., Lob. Path. El. p. 111; *λίμνη*. In hac voce dubito, utrum *λίμ-νη* factum sit ex *λίθ-νη* atque ortum a verbo *λείθ-ειν* (*λιθ-άς*), an ex *λι-μενη*, ut L. M. II, 294 proponit, qui hoc vocabulum inter substantiva in manu suffixum exeuntia enumerat, an cum G. Curtio 328 *λί-μην* cum *λι-μήν* (*λιμεν*), *λειμ-ών* iungam. G. Curtii sententia probatur ratione habita vocabulorum *πάτρη*: *πατήρ*, *γάστρη*: *γαστήρ*, *αἴθρη*: *αἴθρη*; *μελεδώνη* = *μελε-δώνη* (*μέλω*) T 517, quo loco Bekker in textum recepit *μελεδῶνες*. L. M. II, 367 hoc vocabulum refert inter nomina in tva suffixum exeuntia; ὁ γχ-νη huius vocabuli alteram fuisse formam *κόγχη* auctor est Hesychius cf. *κίλη*, *κίλη*; ὁ δ-ύνη (*ἔδω*) dolor, 'sollicitudo mordax', cf. *δδ-ούς*; ὁ θόνη vocabulum est semiticum. In vetere enim testamento Prov. 7, 16 dicitur 'etun mizraim' de linteis Aegyptiis. Itaque est verisimillimum eius generis preciosa textilia a Phoenicibus mercatoribus, qui sua lingua illa dicebant 'otoni', importata esse ad Graecos ab iisque hanc mercem adventiciam etiam peregrino vocabulo esse dictam (cf. *δθόνιον*. Fuerst. lex. Hebr.); *πάχ-νη* § 476 (*παγ. πέγνυμι*) ea in voce animadvertis *γ* consonam ante *ν* consonam transiisse in *χ*; *περ-όνη* (*πείρω*); *πλήμην* = *πλη-μην* (*πιμ-πλά-ναι*) cf. *λί-μην* L. M. II, 294; *ποίμην* i 122 *ποίμην*: *ποιμήν*, *λίμην*: *λιμήν* L. M. II, 294; *πρύμην* cf. *πρυμ-νός* extremus, *πρέμ-νον* L. M. II, 294; *σελ-ήνη* cf. *σέλ-ας*; *στεφ-άνη* (*στέφω*); *σφενδ-όνη* N 600 (*σφαδ-άζω*) funda; *τέχ-νη* (rad. *τεκ*, *τεκεῖν*, *τέκ-των*) *τέχ-νη*: *τεκ*, *πάχ-νη*: *παγ*, *ἄχ-νη*: *ἄκ*; *τιθήνη* = *τι-θή-νη* (rad. *θα*, *θησθαι*) cf. *τιτ-θή* p. H.; *φάτ-νη* = *πάθ-νη* (*πατ-έομαι*, *vescor*) *παθ-νη* (*φατ-η*): *πατ* = *τέχνη*: *τεκ*; *φή-νη* (?).

Altero loco pono **oxytona**: (4) *εἰαμενή* (cf. *ἡμαῖ*) = *ἐσ-α-μενή* G. C., Theocr. 13, 40 *χῶρος ἡμενος*; *εύ-νή* (= *εὐδ-νή*, *εῦδω?*); *ποι-νή* (rad. *pu*) poe-na. pu-nio. pu-rus. In radice *pu* ab initio videtur notio purgandi fuisse; *φω-νή* (*φά-ναι*, *φη-μί*).

Compono hic quoque similia similibus. In *νη* suffixum exeunt substantiva: *ἄχ-νη*, *γλή-νη*, *δάφ-νη*, *δί-νη*, *εἰρή-νη*, *ζώ-νη*, *κρή-νη*, *λάχ-νη*, *օγχ-νη*, *πάχ-νη*, *τέχ-νη*, *τιθή-νη*, *φάτ-νη*, *φή-νη*; *εύ-νή*, *ποι-νή*, *φω-νή*. L. M. haec substantiva II, 191 enumerat inter nomina in 'na' suffixum exeuntia ibique eidem classi attribuit vocem *πείνη*, quam cum G. C. e radice *πει* ortam esse existimo. *δίνη* apud L. M. non reperi. In *ανη* exeunt: *βο-τ-άνη*, *δρεπ-άνη*, *στεφ-άνη*, in *όνη* exeunt: (*δθόνη*) *περ-όνη*, *σφενδ-όνη*, in *ίνη* exit hoc unum *εἰλαπίνη*, in *ύνη* exeunt: *κορ-ύνη*, *δδ-ύνη*. Ea nomina enumerantur apud L. M. II, 183 inter nomina in *άνη* suffixum exeuntia, excepto vocabulo *δδύνη*, quod L. M. nominibus in *νη* exeuntibus attribuit. De hoc loco conferatur Buttm. § 119, 29. not. 17, p. 405. 406. — In *ηνη* suffixum exeunt: *γαλ-ήνη*, *ἀπ-ήνη*, *σελήνη*, cur *εἰρή-νη* et *τιθή-νη* huc referre noluerim, supra dixi. In *ωνη* exeunt: *κολ-ώνη*, *καλλι-κολ-ώνη*, *κορ-ώνη*, *κορ-ώνη*. In *ίνη* exit *ἄξ-ίνη*, quo cum vocabulo coniungo *δωτίνη*, quod in eundum modum ortum est ex radice *δο*, quemadmodum *βοτάνη* ex radice *βο*, nam illud τ malo habere pro consona auxiliari, quam *δωτίνη* per formam *δωτιώνη* (da-tionem) explicare cum L. M. II, 396 a quo sine iusta causa suffixum linguae latinae proprium attribuitur linguae graecae. Nomina in *ήνη*, *ώνη*, *ίνη* exeuntia laudat L. M. II, 185. 186 inter nomina in *άνη* exeuntia.

In *μη* exeunt: *λίμην*, *πλήμην*, *ποίμην*, *πρύμην*, quae nomina L. M. II, 294 refert inter ea, quae in manu aut manu suffixum exeant. Ex iis vocabulis *πρύμην* sine dubio ab adiectivo *πρυμνός* ortum est, ut sit idem, quod *πρυμηνή ναῦς*, quod adj. mutato accentu substantivi vim accepit. *λίμην* autem et *ποίμην* mihi quidem non videntur exire in peculiaria suffixa, sed derivata esse a substantivis *λι-μήν λιμέν-ος*, *ποιμήν ποιμέν-ος*, vocali ε elisa. Quibus cum nominibus conferenda sunt *πάτρη* (*πατήρ*, *πατερ*), *γάστρη* (*γαστήρ*, *γαστερ*), *αἴθρη* (*αἴθρη*, *αἴθερ*). Eadem fere ratione etiam *πλήμην* mihi videtur explicandum esse, quamquam vocabulum *πλη-μήν*